

Antracnose

[Latinsk navn](#), [Levevis og spredning](#), [Symptomer](#), [Tidspunkt](#), [Værter](#), [Forebyggelse](#), [Bekæmpelse](#), [Andre skadegørere](#)

Latinsk navn

Microdochium panattonianum eller i litteratur af ældre dato *Marssonina panattoniana*.

Der findes ikke noget kendt dansk navn for sygdommen, men indtil videre anvendes antracnose.

På engelsk ses navne som ring spot (ringplet), antracnose, rust og shothole disease (skudhulssyge).

Levevis og spredning

Svampen kan overleve i jorden i planterester i op til 10 uger, indtil planteresterne er nedbrudt; men svampen kan også danne mikrosklerotier, hvilelegemer, som kan overleve i jorden i op til fire år.

Sporerne kan spredes tre til fem meter ved vandplask eller ved kontaktsmitte. Svampen kræver fugtige forhold for, at sporerne kan spire og inficere. Når sporerne er landet på et blad, spirer de i løbet af seks til otte timer og trænger enten direkte ind i bladet eller igennem spalteåbninger. Mikrosklerotierne dannes inde i det inficerede væv og frigøres på eller i jorden, når planteresterne nedbrydes. Det er dog uklart, hvordan salatplanter bliver inficeret fra mikrosklerotierne, men det sker formentlig ved, at sklerotierne kommer i kontakt med blade, som rører jorden eller plasker op på bladene ved vandsprøjt, når der vandes med sprinklere, eller når det regner. Det er også muligt, at de spirer direkte i jorden og danner sporer, som så spredes ved direkte kontakt med blade eller ved vandplask.

Sporerne kan under tørre forhold overleve op til ni dage på salatbladene. I ældre litteratur blev frøsmitte anset for at være den vigtigste smittevej, men nyere viden afviser denne teori.

Svampen foretrækker kølige, fugtige forhold for at udvikle sig og spredes. Den optimale temperatur for sygdomsudvikling er omkring 18-20 grader, men sygdommen kan inficere og udvikle sig ved temperaturer helt ned til 2 grader.

Symptomer

De første tegn på sygdomsangreb er små cirkulære, vanddrukkne pletter på de nederste blade. Efterhånden som sygdommen udvikler sig, øges antallet af pletter. På bladplader er pletterne oftest to til fire mm i diameter og er næsten cirkulære. Angrebet væv bliver hvidgulligt, skrumper ind og kan falde helt ud og får bladene til at se ud som om, de er ramt af haglskud. Langs bladenes midtribber får pletterne oftest en mere aflang form og kan være fra hvide til mere brunfarvede. Det er især i pletter på bladribberne, at svampens hvidlige sporer dannes.

Tidspunkt

I perioder med kølige og fugtige forhold i løbet af vækstsæsonen.

Værter

Af dyrket salat er alle salatvarianter hørende til slægten *Lactuca* modtagelige. Især typer af romainesalat er

HJERTESALAT – Antracnose på blad af hjertesalat. Langs bladribberne får pletterne oftest en mere aflang form, og farven er hvis til brunfarvet.

ISSALAT – Blad af issalat med angreb af antracnose. På bladplader bliver pletterne oftest to til fire millimeter og næsten cirkulære. Senere kan pletterne falde ud, og det får bladene til at se ud som om, de var ramt af et skud hagl.

LOLLO BIONDA – Lolle bionda kraftigt angrebet af antracnose.